

lovens § 12 ske dels i form af publikationer (enten trykte eller som microfiches) dels mundtligt eller automatisk ved hjælp af terminaladgang til kreditoplysningsbureauernes edb-registre.

1. Optagelse i en publikation eller et andet register, der videregiver sådanne summariske kreditoplysninger, fungerer i praksis som en advarsel til modtageren af de registrerede oplysninger mod at udlade at indlade sig i sædvanlige forretningsforhold med den registrerede. Dette kan have meget store konsekvenser for den pågældendes muligheder for at skaffe sig almindelige forbrugsgoder på kredit. For at undgå at helt ubetydelige gældsforhold skal kunne udløse disse store konsekvenser for den enkelte, foreslås indsat en undergrænse på 500 kr. for skyldforhold, der kan begrunde, at der videregives summariske oplysninger om den pågældende. Som hidtil vil også oplysninger om skyldforhold under denne grænse kunne indgå i et kreditoplysningsbureaus bredere vurdering af en persons eller virksomheds økonomiske soliditet og kreditværdighed, men sådanne oplysninger må ikke videregives i form af summariske oplysninger om den registrerede.

2. Indberetning af skyldforhold til brug ved udsendelse af kreditoplysningsbureauers summariske publikationer sker normalt enten fra bureauets abonnenter, efter at abonnenten har udsendt to eller flere rykkerskrivelser til skyldneren, eller ved at bureauet får oplysningerne fra Statstidende.

Efter registertilsynets praksis må et kreditoplysningsbureau ikke registrere og videregive oplysninger om et skyldforhold, når debitor bestrider at skyldte det pågældende beløb. Det er i den forbindelse underordnet, om det gøres gældende, at gælden er afgjort ved betaling eller modregning eller indsigelsen vedrører det underliggende retsforhold. Alligevel har registertilsynet behandlet en række klagesager, hvor registrering var sket på trods af disse regler, idet kreditoplysningsbureauet fra en abonnent havde modtaget oplysninger om et skyldforhold, uanset at debitor overfor abonnenten havde bestridt at skyldte det pågældende beløb. For at øge beskyttelsen mod sådan uberettiget registrering og samtidig sikre kreditoplysningsbureauerne det bedst mulige grundlag for udsendelse af summariske kreditoplysninger foreslås indført en bestemmelse, hvorefter videregivelse af summariske kreditoplysninger kun må ske på grundlag af oplysninger fra Statstidende – der i forvejen er offentligt tilgængelige – eller hvor den registrerede over for kreditor skriftligt har erkendt at skyldte den forfaldne gæld, eller kreditor har foretaget

retslige skridt – normalt i form af indlevering af stævning til retten – mod den pågældende.

3. Der er i praksis forekommet tilfælde, hvor summariske kreditoplysninger er anvendt ved vurderingen af betalingsevnen hos andre end de personer, oplysningerne vedrører. Som eksempel kan nævnes, at oplysninger om, at et stort antal beboere i en bestemt gade eller boligblok er optaget i et kreditoplysningsbureaus publikationer, har dannet grundlag for, at kredit er nægtet personer, der ikke var optaget i publikationen, men som boede i den pågældende gade eller boligblok. Sådant nægtelse er ikke i overensstemmelse med de intentioner, som ligger til grund for bestemmelserne om kreditoplysningsbureauernes virksomhed i lovens kapitel 3.

Det er dog næppe i praksis muligt helt at undgå, at der ved en erhvervsdrivendes vurdering af, om kredit bør gives, lægges vægt på, om kunden bor i et kvarter eller område, hvor der ofte er vanskeligheder med at få inddrevet skyldige beløb, idet sådanne forhold i reglen vil være i hvert fald de lokale handlende bekendt. For imidlertid at undgå, at kreditoplysningsbureauernes videregivelse af summariske oplysninger, der sker til abonnenter over hele landet, skal kunne danne grundlag for vurderinger af denne art, foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter videregivelse af disse oplysninger om enkeltpersoner skal ske således, at de ikke kan danne grundlag for vurderinger af økonomisk soliditet af kreditværdighed for andre. For kreditoplysningsbureauernes publikationer vil dette f.eks. kunne ske ved, at publikationens oplysninger om enkeltpersoner ordnes alfabetisk efter navn, således at en undersøgelse af beboerne på en vej eller i en boligblok kun kan ske, hvis de pågældendes navne på forhånd er kendte.

Den foreslåede bestemmelse omfatter tillige mundtlig videregivelse af disse summariske oplysninger – f.eks. ved abonnentens telefoniske forespørgsel – eller videregivelse via en edb-terminal tilkøbt bureauets registre. Ved videregivelse af oplysninger via en edb-terminal indebærer dette, at der kun må kunne søges på navn, ikke på adresse, områdekode eller postnummer.

Bestemmelsen omfatter derimod ikke de egentlige bedømmelsessager. Indhentelse af oplysninger om et stort antal personer må i disse tilfælde antages at ville være en så kostelig og omstændelig metode til undersøgelse af betalingsevnen hos andre, at sådan undersøgelse allerede af denne grund er udelukket i praksis.